

Revizorka

Jiří Dědeček

1. Vlezu takhle v Hloubětíně, zhruba v době ranní špičky,
do příjedší tramvaje,
kolem lidí jako v Číně, zas mi davy drtí cvičky,
avšak: cosi nehraje.
 2. Mezi fackami a klením čtu si zprávy v tisku denním,
nic hrozného netuše,
sloh přítele novináře hřeje srdce, barví tváře,
mír mi vlévá do duše.
- R: Vozem však se plíží tiše malá, hnědá, tváře divé,
malá, hnědá, tváře divé, pod plachetkou osoba,
o berličce, hnáty křivé, reviduje všecko živé,
reviduje všecko živé, hlas - vichřice podoba.
3. Chvíli myslím na Gogola, chvíli zase na Erbena,
ale marně - je to tu,
polednice, stará škola, očividně potěšená,
vyžaduje pokutu.
 4. Šaramantní revizorka, tepláčky a pláštík z norka,
jedním slovem - elita,
cestující na svých místech, šťastní, že maj' vlastní lístek,
hledí jako jelita.
- R: A já v slzách volám, ať si, ať si baba nacpe kapsy,
ať si baba nacpe kapsy, marně mě dav konejší,
než v tramvajích získám praxi, tak si sem-tam vezmu taxi,
tak si sem-tam vezmu taxi, neboť je to levnější,
la la la...